

Predmet: Štrpci

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 4/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 03.04.2019.

Ispitivanje svedoka/oštećenog Naila Kajevića

Svedok/oštećeni, brat ubijenog Nijazima Kajevića, ostao je u svemu pri iskazu koji je 22. decembra 2016. godine dao pred TRZ. O kritičnom događaju nema neposrednih saznanja. Objasnio je da mu je brat dva dana pre kritičnog događaja rekao da ide u Beograd, da će spavati kod rođaka i da se vraća kući u Prijepolje u subotu, odnosno 27. februara 1993. godine. Sa njim se čuo u subotu ujutru, kada je trebalo da krene. U subotu, u večernjim časovima, saznali su da je voz koji je saobraćao na liniji Beograd–Bar zaustavljen, a rođak iz Beogradu mu je potvrdio da je Nijazim krenuo upravo tim vozom. U vreme kada je pošao u Beograd, Nijazim je nosio novu „Meklaud“ jaknu, Alpinine zimske čizme, kod sebe je imao lična dokumenta i izvesnu količinu novca. Bio je visok oko 180 cm, težak 85 kilograma, tamne kovrdžave kose i plavih očiju. Nijazim je rođen 28. oktobra 1963 godine. Za otmicu su saznali od putnika voza koji su izašli u Prijepolju – njih je bilo oko 150, od oko 1.000 putnika koji su bili u vozom. Mediji su tek u ponedeljak preneli informaciju da je izvršena otmica putnika. Čim se saznalo za otmicu, porodice oteatih su intervenisale, a sve informacije koje su dobili vodile su ka Višegradu. Već u ponedeljak uveče svedok je, sa još trojicom članova porodica oteatih, otišao u Priboj, gde je razgovarao sa Njegošem Bugarinom, koji mu je rekao da je u Višegradu u Sali video njegovog brata Nijazima. Dogovorio se sa istim da ode u Višegrad i donese mu bilo koji dokaz da se radi o Nijazimu – samo par napisanih reči, jer bi prepoznao bratov rukopis – i za tu uslugu je platio 400 DM. Bugarin je izašao u objekta u kojem su se tada nalazili i otišao u susedni, iz kojeg više nije izlazio. Tada je svedok shvatio da je prevaren. Porodice oteatih su dobile prvu informaciju iz Bosne, da je otmicu izvršila Vojska Jugoslavije, dok je Vojska tvrdila da je otmicu izvršila paravojna formacija Milana Lukića. Tokom vremena su saznali da je otmica bila zataškavana, sve dok nije pronađeno prvo telo, odnosno telo Halila Zupčevića. Kasnije su „vikend ratnici“ često obletali oko porodica oteatih, nudeći razne informacije. Na osnovu prikupljenih informacija znali su samo da je otmicu izvršila jedinica Milana Lukića, ali ne i o kojim se licima iz jedinice radi. Bratovi posmrtni ostaci do danas nisu pronađeni.

Ispitivanje svedoka/oštećene Selme Čolović

Svedokinja/oštećena Selma Čolović, ćerka ubijenog Fikreta Memovića, ostala je u svemu pri iskazu koji je 22. decembra 2016. godine dala pred TRZ. O kritičnom događaju nema nikakvih saznanja, jer je u vreme istog imala samo osam godina. Znatno kasnije, tokom odrastanja, saznala je šta se desilo. Majka o tome nikada nije pričala, želeći da zaštiti nju i brata. U vreme kritičnog događaja otac, koji je bio 1957. godište, bio je zaposlen u ŽTP-u i posedovao je službenu legitimaciju, koju je i pokazao prilikom kritičnog događaja. Kada ga je poslednji put videla, imao je na sebi teksas jaknu sa krznom, braon košulju i pantalone, crne zimske cipele i

nosio je ručni sat marke „Seiko“. Bio je nižeg rasta, crne, kratko ošišane kose. Očevi posmrtni ostaci još uvek nisu pronađeni.

Ispitivanje svedoka/oštećenog Ragipa Ličine

Svedok/oštećeni, brat ubijenog Ilijaza Ličine, u svemu je ostao pri iskazu koji je dao 26. decembra 2016. godine pred TRZ. O kritičnom događaju nema neposrednih saznanja. Njegov brat Ilijaz, 1943. godišta, u to vreme je bio zaposen u firmi „Ratko Mitrović“ u Beogradu. Kritičnog dana trebao je da dođe kući u Bijelo Polje, jer je donosio novac sinu za školovanje. O otmici je putnika iz voza saznao je sledećeg dana. Obzirom da brat nije došao kući, pozvao je njegovog kolegu iz Beograda, koji mu je rekao da je Ilijaz krenuo. Tada je svedok shvatio da je njegov brat jedan od otetih putnika. Posmrtni ostaci njegovog brata pronađeni su na lokaciji Crni Potok, koji se nalazi oko 18 kilometara nizvodno uz Drinu – to je jezero Perućac. Na telu je i tada bila jakna „vijetnamka“, farmerke i majica, i po toj jakni je bio siguran da se radi o telu njegovog brata.

Glavni pretres nastaviće se 4. aprila 2019. godine, sa početkom u 09:30 časova.

Fond za humanitarno pravo